

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/650/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122269206
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122269206.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Inkasáreň s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35777974, právne zastúpený: Mgr. Zuzana Bírová, advokát, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 89,90 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Andrea Ondrejková, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, pod spisovou značkou 207EX 155/22, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/650/2022 zo dňa 01.12.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/650/2022 zo dňa 01.12.2023 zamietla.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.03.2022 domáhal od povinného vymoženiu 89,90 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Up/45/2022 zo dňa 31.01.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.02.2022.

2. Poverením zo dňa 25.03.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Andrea Ondrejková, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 207EX 155/22.

3. Uznesením sp. zn. 46Ek/650/2022 zo dňa 01.12.2023, rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom, súd vyhovel námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora zo dňa 23.11.2023 (výrok I.) a vrátil výzvu na úhradu trov exekútora sp. zn. 207EX 155/22 zo dňa 23.11.2023 vydanú súdnym exekútorom JUDr. Andrea Ondrejková súdnemu exekútorovi na prepracovanie. V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že v rámci prebiehajúcej exekúcie súdny exekútor od povinného vymohol pre oprávneného sumu 74,94 Eur (tak ako vyplýva z upovedomenia o zastavení exekúcie) a ponechal si ako odmenu sumu 33,33 Eur (ako vyplýva z upovedomenia o zastavení exekúcie), pričom túto sumu treba započítať do náhrady výdavkov v zmysle ustanovenia § 61n a 198 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd sa nestotožnil s argumentáciou súdneho exekútora, že má nárok na celú náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72,- Eur, pretože nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhladiac od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si ju súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodit', že by súdny

exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného). Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci súd námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov s poukazom na § 61n ods. 4 Exekučného poriadku vyhovel a vrátil výzvu na úhradu trov exekútora sp. zn. 207EX 155/22 zo dňa 23.11.2023 súdnemu exekútorovi na prepracovanie. V zmysle vyššie uvedeného bol exekútor povinný prepracovať výzvu na úhradu trov exekútora (časť upovedomenia), pričom nemá nárok na úhradu paušálnych výdavkov tak ako to uviedol v upovedomení o zastavení exekúcie zo dňa 23.11.2023.

4. Súdny exekútor podal proti uzneseniu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného a následne bolo vydané upovedomenie o zastavení exekúcie a výzva na úhradu trov exekúcie zo dňa 23.11.2023. V zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 68/2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 Eur bez DPH. Podľa názoru súdneho exekútora upovedomenie o zastavení exekúcie bolo vydané správne a súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 72 Eur s DPH. Nakoľko v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súdny exekútor prijal alebo vymohol sčasti plnenie, tak mu patria aj tieto trovy, ktoré si ponechal v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov, máme za to, že rozhodnutie vydané vyšším súdnym úradníkom je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je dôvod, aby súdny exekútor prepracovával výzvu na úhradu paušálnych výdavkov, ktoré je súčasťou upovedomenia o zastavení exekúcie, z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného. V zmysle Exekučného poriadku pri zastavení konania z akéhokoľvek dôvodu, patrí súdnemu exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 72 Eur s DPH. Vzhľadom na uvedené súdny exekútor žiadal, aby sudca zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01.12.2023, sp. zn. 46Ek/650/2022, prípadne zmenil tak, že námietky oprávneného zamietal ako nedôvodné a zaviazal oprávneného na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72 Eur.

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti súdneho exekútora poukázal na znenie druhej vety § 198 ods. 2 Exekučného poriadku podľa ktorej, „ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.“ Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky. Oprávnený naďalej zastáva názor, že ak by suma podľa druhej vety bola nižšia ako náhrada výdavkov, ktorá exekútorovi patrí podľa prvej vety, má exekútor nárok len na rozdiel medzi týmito dvoma hodnotami. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť súdneho exekútora zamietol.

6. Podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že tu je dôvod na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 61n ods. 3 Exekučného poriadku ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, v upovedomení o zastavení exekúcie podľa odseku 1 exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov (§ 198 ods. 2). Upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov doručí exekútor účastníkom konania.

8. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

9. Podľa § 61n ods. 5 písm. b) Exekučného poriadku exekučné konanie sa končí, ak námietky boli podané, právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí námietok.

10. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

12. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

13. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

14. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

15. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

16. Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu vymáhanej povinnosti použijú v tomto poradí: a) trovy exekútora, a to vrátane prislúchajúcej dane z pridanej hodnoty, b) istina vymáhanej pohľadávky, c) prislúšenstvo vymáhanej pohľadávky priznané exekučným titulom, d) trovy oprávneného.

17. Podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku z prijatého plnenia sa na nárok podľa odseku 1 písm. a) použije vždy najviac 24 % plnenia, zvyšok prijatého plnenia sa použije na nárok podľa odseku 1 písm. b); na nárok podľa odseku 1 písm. c) a d) sa prijaté plnenia použijú až po zániku pohľadávky podľa odseku 1 písm. b). Ak niektorý z nárokov podľa odseku 1 už skôr zanikol, použije sa prijaté plnenie v pomere podľa predchádzajúcej vety na nároky, ktoré v čase prijatia plnenia nie sú uspokojené. Ak nie je možné uplatniť pomer podľa prvej vety z dôvodu, že ostatné nároky zanikli, použije sa celé prijaté plnenie na v poradí posledný neuspokojený nárok, a to až do okamihu jeho zániku.

18. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

19. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

20. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

21. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

22. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

24. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

25. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal v intenciách podanej sťažnosti súdneho exekútora napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany súdneho exekútora uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj právne odôvodnil. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu súdneho exekútora prezentované v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, súd nad rámec zákona dodáva:

26. Vyšší súdny úradník napadnutým uznesením vyhovel námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora a vrátil výzvu na úhradu trov súdnemu exekútorovi na prepracovanie. Súd mal za preukázané (a v konaní nebolo sporné), že v priebehu exekúcie súdny exekútor vymohol pre oprávneného sumu 74,94 Eur a ponechal si ako odmenu sumu 33,33 Eur.

27. V zmysle cit. ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku má exekútor pri zastavení exekúcie v prípadoch, že pred jej zastavením došlo k čiastočnému vymoženiu nároku (prijatiu plnenia), nárok aj na trovy, ktoré si ponechal v súlade s ustanovením § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Samotné ust. § 60 Exekučného poriadku upravuje poradie uspokojenia vymáhaných nárokov, podľa ktorého sa ako prvé z prijatého plnenia uspokojujú trovy súdneho exekútora (§ 60 ods. 1), pričom v § 60 ods. 2 je ďalej upravený maximálny rozsah, ktorý možno na trovy exekútora použiť (maximálne 24 % plnenia). Zo znenia uvedeného ustanovenia nemožno vyvodit' podľa názoru exekučného súdu iný záver ako ten, že súdny exekútor má nárok na (maximálne) 24 % percent prijatého (vymoženého) plnenia z majetku povinného (teda exekútor môže na svoje trovy započítať aj menej). Súdny exekútor má v zásade vždy nárok na náhradu paušálnych výdavkov pri zastavení exekúcie, tieto ale majú byť pokryté najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Obdobný právny názor už bol vyjadrený i vo viacerých rozhodnutiach Okresného súdu Banská Bystrica (viď napr. uznesenie sp. zn. 79Ek/1567/2019 z 19.03.2020, sp. zn. 6Ek/44/2017 z 06.04.2020, sp. zn. 76Ek/44/2017 z 06.04.2020, sp. zn. 29Ek/368/2019 z 27.01.2022 či sp. zn. 73Ek/930/2021 z 14.07.2022) (k uvedenému viď aj uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 315/2023 zo dňa 14.06.2023).

28. Zo žiadneho ustanovenia nemožno vyvodit', že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného). Podľa ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky. Platí teda, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60 Eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena. V danom prípade nie je sporné, že si súdny exekútor pred zastavením exekúcie v súlade s § 60 Exekučného poriadku ponechal časť z vymoženého plnenia na svoje trovy. Pri zastavení exekúcie je podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku potrebné použiť pravidlo započítania a z celkového nároku na trovy exekúcie (t. j. 72 Eur) odpočítať sumu, ktorú si už súdny exekútor pred zastavením exekúcie ponechal podľa § 60 Exekučného poriadku. Keďže v danom prípade ponechaná suma neprevyšuje celkový nárok exekútora na sumu paušálnych hotových výdavkov, exekútor má nárok len na rozdiel medzi týmito dvoma hodnotami a oprávnenému

zostáva povinnosť v zmysle ust. § 61n ods. 3 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku zaplatiť zvyšnú časť trov súdneho exekútora, na ktoré má nárok.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody bolo rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým vyhovel námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov a vrátil ju súdnemu exekútorovi na prepracovanie, správne. Preto súd sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/650/2022 zo dňa 01.12.2023 podľa § 250 ods. 1 CPS ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (